

Uitslag gedichtenwedstrijd van De Ark en het Meer-Minder-Fonds

Op 15 januari was in De Ark de prijsuitreiking van de gedichtenwedstrijd Dichten voor een bewoonbare aarde. In totaal zijn er 16 gedichten ingezonden. Alle gedichten zullen op een extra lange kalender worden afgedrukt. De winnaars ontvangen een kussensloop met hun gedicht.

Er waren veel gedichten met iets van heimwee, nostalgie. Een ervaring van vroeger, die je toen of nu tot inzicht bracht of brengt.

De eerste winnaar is Lies Haveman met Terug

Terug

Mijn moeder sprak nooit over het behoud van de aarde
Als we samen onder onze oude notenboom liepen
fluisterde ze altijd, deze boom bewaarde

een groot geheim van iets of iemand die hoger was
wel van deze aarde maar ook weer niet

De ervaring van deze boom zal ik nooit vergeten
zijn koele schaduw bij hitte, in september gele vingers
van zijn notenhuid. Ze beklifden, net als de boom zelf diep in mij
Zijn nerven liepen door naar ons, een keten
die geen losse einden kent

Op een dag werd naast ons huis
een nieuwe weg aangelegd
in de fabriek van de Vries werd door notabelen herbelegd

De boom werd gekapt, ik heb gehuild,
diep van binnen brak er iets, geschuild

heb ik toen tegen mijn moeders borst
en afgezaagde takken weer tegen de stam gelegd

Deze omgekapte boom werd tot bron van mijn verzet
tegen schone schijn, vervuilde lucht, geweld en hogere jaaromzet

Ik wil terug naar dat grote geheim van verwondering
over iets dat beklift en ook kwetsbaar is
over iets dat wel maar ook niet van deze aarde is

Zo ga ik terug

Lies Haveman

De tweede categorie zijn maatschappijkritische gedichten. Wat doen we elkaar aan op aarde, door het onrecht in stand te houden. We bouwen hoge hekken en sluiten mensen op, hier vlakbij. We vervangen de droom van allemaal samen door haat. We sluiten mensen uit.

De tweede winnaar is Ineke Hoonakker uit Nieuw-Vennep met Ontelbaar bezit.

Ontelbaar bezit

Ergens op deze aarde leefde een vrouw

die zoveel spullen had dat ze
ze bijna niet kon tellen
Toch heeft ze het geprobeerd.

Alles heeft ze uitgestald en
toen is ze begonnen.
Bij tienduizend werd ze moe
bij vijftienduizend moedeloos
bij negentienduizendtweehonderdeneen
heeft ze de moed opgegeven
Het werd haar te veel.

Ergens op deze aarde leefde een vrouw
die zo weinig spullen had dat ze
ze zou kunnen tellen
Maar ze kon helaas niet verder
tellen dan tot drie.

Ze is naar school gegaan
heeft tot duizend leren tellen en
toen is ze begonnen.
Wat vroeger nagenoeg ontelbaar was
kon ze nu tot haar genoegen
een nummer geven.
Aan het eind gekomen wist ze :
Tweehonderdeenenzestig is genoeg.

Ineke Hoonakker

Enkele gedichten gingen over hoop. Het kwam vaak voor, soms als vraag, soms als
goede raad, soms als appél.
De derde winnaar is Fonger Boontjes uit Schiedam met het gedicht Hoop

HOOP

Op deze planeet
voorspelt een kalender
en een even oude dominee
het eind van de toekomst
en roept een kind
met de stralen van de zon
in zijn hand

kom maar hier
kom maar hier
bij mij is een hoop
van toen en nu

Fonger Boontjes

Tenslotte: de categorie haiku's. Sterk in hun kortheid. Althans, als je ze goed maakt. Dat deed de ene haiku-inzending bij deze wedstrijd zeker: Jeroen Warmendam maakte er 8. De vierde winnaar is Jeroen Warmendam met 8 Haiku's

Haiku's

Een zee vol afval
zo ver mijn ogen reiken
trieste ledigheid

Krijsende meeuwen
schuimend braken de golven
afval op het strand

Naast volle bakken
voor lege batterijen
laadt natuur zich op

De polderjongens
hoog en luchtig werken zij
en omarmen wind

Lichte lentedag
door zonnecollectoren
bloeit de mensheid op

Gekleurde bakken
papier hier en plastic daar
als een kind zo blij...

Donker en vruchtbaar
Regent het groentebed aan
Licht! Het is voorjaar

In diepe modder
slaapt de waterlelie uit
het ijs zal breken

Jeroen Warmendam